

גיליון 79

ספטמבר 2021 • תשרי ה'תשפ"ב

מוֹטְטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

נְשִׁירִי

נְשֶׁתֶתֶת יִקְוֹת

אפרתה
אלחנן מאיר
אריאן נויגדות
איתי סבח
יוחאי סופר
חיים ספטי
מרב קינן
רונית שיטרית
שחר שמאי
דפנה שן

גיליון 79 מתחיל...

בחיים, כמו במוזיקה וכמו בדיבור - לפעמים השתיקות חשובות לא פחות מהצלילים ומהמילים.

בגיליון זה תמצאו שירים שעוסקים דווקא בהשתיקות, בפאוזות, בשתיקות, ובכל הרגעים שבהם הרווחים הריקים של החיים הם אלה שיוצרים את המשמעות והתוכן.

גם לנו קצת קשה להאמין, אבל גיליון זה פותח את השנה השביעית של "מוטיב". אנחנו רוצים להודות לכל הכותבות והכותבים ששולחים יצירות, משתפים, מחמיאים ותומכים. מאחלים לכם ולנו שנזכה לעוד שנים רבות של יצירה מקורית ומעניינת.

קריאה מהנה,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון, עמליה ויניק

את הגיליון בחרנו לפתוח בשירו של אלירן דיין "באולם ההמתנה", מתוך ספרו "תשעה ירחי מיתה" (2016):

אולם גדול וכסאות איך-ספור	עָרְב רב שֶׁל אֲנָשִׁים בְּעֶרְבוּכָה	בְּעָרְב רב זֶה גַם אֲנַחְנוּ מִמְתִּינִים
וגדושים ומְעֶרְבָּבִים בָּם הָאֲנָשִׁים.	בְּאוֹלָם הַגָּדוֹל מְחַכִּים לְבִדְיָקָה,	וְאֲנָשִׁים נִכְנָסִים
אִשָּׁה צְעִירָה שָׁזָה עֵתָה גְלֵתָה,	כָּלֵם יוֹשְׁבִים וּמְיַחֲלִים,	יוֹצְאִים
סב מְשַׁפְּחָה עִם נִכְדָּיו שְׂבָעָה,	מְתַפְּלָלִים וּמְקַוִּים:	שְׂמֵחִים
חֲרָדִית וְעֶרְבָּיָה מְשׁוֹחַחֹת בְּלֵאט	הַחֲלוּנֵי הַדֶּתְיָה,	בוֹכִים
וזוג אוֹהָבִים מְחַכָּה עוֹד רָגַע קָט.	הַזֶּקֶן וְהַעֲלָמָה הַצְּעִירָה –	וְאֲנַחְנוּ
	כָּלֵם מְחַכִּים לְבִשׁוּרָה הַטּוֹבָה.	מִמְתִּינִים.

מְבִיטִים זֶה בְּזֶה

וְשׁוֹתְקִים.

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.

כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.

העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתמלוגים כלשהם; בשליחת

יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

0079

שירי שתיקות

ספטמבר 2021
תשרי ה'תשפ"ב

01

מרב קינן

בוגדניות המילים

מלים בוגדניות אֶתְּךָ.

דוֹקָא בְּשָׁעָה שְׁבָה

נִפְשֵׁי מְיֻסָּרֵת נֶאֱלָמֵת

אֲנִי וּבְמִקּוֹם לְזַעַק

אֶת נִפְשֵׁי הַמְיֻסָּרֵת

מִבְּכָה אֲנִי עַל לְכַתְּכָן,

נִנְטָשֶׁת וְנִבְגָּדֵת כִּילְדָה נֶעֱזָבֵת

אֲשֶׁר הָיִיתִי וְשָׁבָה לְהִיּוֹת

בְּהַעֲלָמוֹתְכֶן.

0079

שירי שתיקות

ספטמבר 2021
תשרי ה'תשפ"ב

02

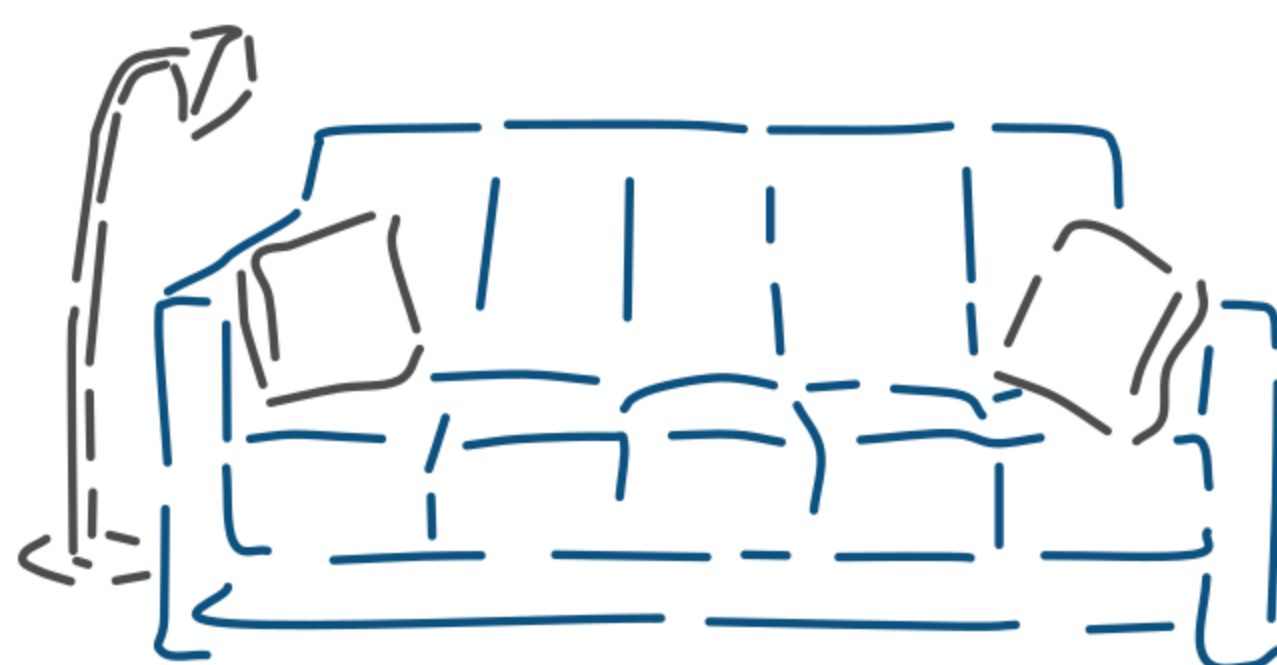
דפנה שן

עכשיו

עכשו פְּשֵׁה־בֵּית שְׁקֵט
וְנִשְׁאַרְנוּ רַק שְׁנֵינוּ, בּוֹא
נֵשֵׁב בְּסֻלּוֹן יָד בְּיָד וְיַחַד
נַחְזֶה מִשְׁפָּאִים

כְּמָה רֵיק הוּא הַחֶדֶר הַמְּלֵא
בְּשְׁנֵי אָנָשִׁים.

יכלתי לשמע את החשמל במח שלך,
ניצוצות זהבים על חוטי אור.
כמו זקוקים על עוגה
גצים-גצים
שנדמה שנוצרים מהאין
ולא הועכים,
רק משוים לפניך
הבצה של כאב
תהומי.

עמדתי אתך
על סף התהום
וּצפיתי במראות.

הסתקרנתי,
אני מודה.

רציתי לשמע אתך את הקולות.
רציתי להבין את פשר האורות.
ראיתי לפי בתוך אותם המראות
הדרמטיים, האפוקליפטיים האלה.

כוכבי לכת רבים נפלו בשמים השחרים שמאחורי עיניך העצובות.

0079

שירי שתיקות

ספטמבר 2021
תשרי ה'תשפ"ב

04

יוחאי סופר

גיטרה ודגים

זו שבאמת תאהב אותך
תקנה לך גיטרה ודגים.
הגיטרה לשירים.
הדגים לרגעי השתיקה.
אל תתן לה ללכת.
הקשב לנשימותיה בטרם תרדם.
הנח את כף ידך על פניה
ואמץ אותה אל לבך.
בלילה תן לחלומותיכם להתערבב יחד
כלהקת פרפרים.

מיקה סימנה אותו קודם

מכל בחינה אפשרית הוא לטעמה
אבל מיקה סמנה אותו קודם
כשהיא שואלת מה קורה אפם
ומיקה עונה שהיא לא ממש בטוחה
נחמץ לה הלב
מיקה אומרת שהיא לוקחת את הזמן
שהם מתקדמים ממש לאט

היא נקרעת בין הרצון לפרגן למיקה
לבין התחושה הכל כך חזקה שלה
לגביו

הרי הם כל כך מתאימים
יש להם כל כך הרבה במשותף
הרבה יותר מאשר לו ולמיקה

בלילה היא חולמת שהם נפגשים באקראי
עיניהם מצטלבות ומאז הם דבקים זה בזה לנצח
בימים היא נושאת תפלה לשמע את מיקה אומרת
שנגמר ביניהם ושהיא מפנה לה את השטח

חצי שנה שהיא מלנה את ההתקדמות האטית שלהם
חצי שנה שחיייה בהמתנה.

צל הארץ על הירח

בעקבות ליקוי ירח

צל הארץ על הירח,

קפוא, שותק, איש הירח רואה את הצל קרב אליו

חשכה לא נשמעת, בפסיעות חתול, נוטה

אור השמש משקר נצח השמש משקר

פסיעות חתול מרחפות מעלי,

מגע השמש תפוגג, הזכרון יטשטש,

הגוף יקרס אט-אט.

לזכרם של דין שושני וסתיו הררי ז"ל

הם הביטו זה בזה,

לבם הולם על דלתות מעלית הזמן

שהפכה אהבתם לנצחית.

הוא הביט בעיניה וראה

את דין ילדיהם שלא יפרחו עוד כשושן.

היא הביטה בעיניו,

ערסלה את סתו נשמתה היפה בכפות ידיו

וידעה,

שהררי המים הקפואים גזלו ממנה את חם חבוקו לעד.

הם הביטו חבוקים זה בזה

מבט אחרון

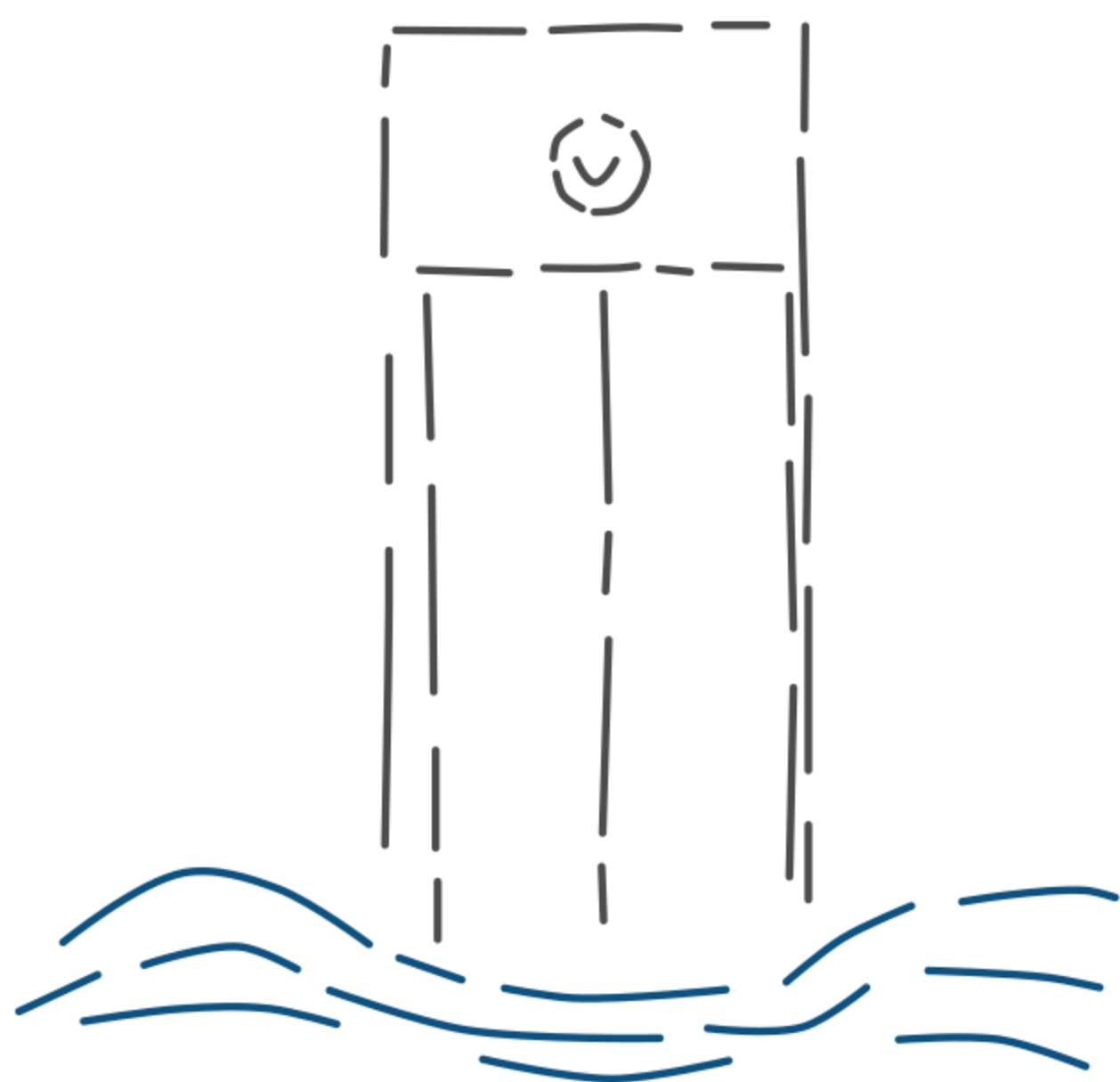
עד שעיניהם נעצמו ונדמו כהלמות לבם.

דממה.

ורק הספין שחתכה עבורם סלט אחרון המתינה להם בכיור המטבח בדיירתם המשתפת.

ממשיכה להשמיע קולות חתונך של פנדלה.

נותרה יתומה מבצליה.

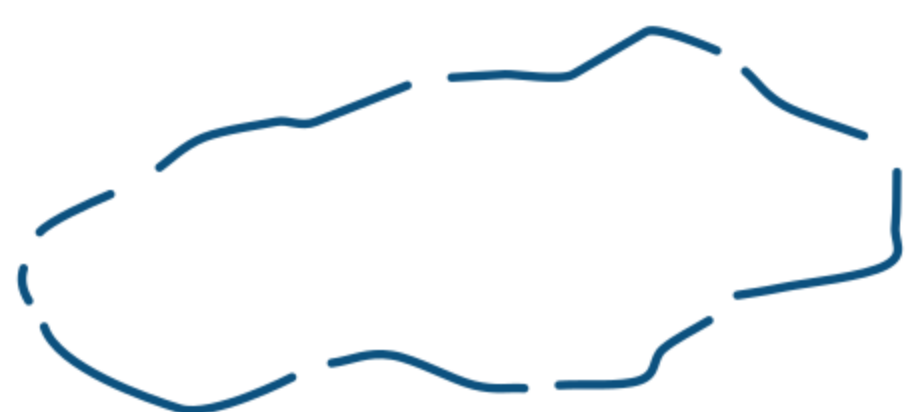

בַּיִם הַשָּׁקֵט הַגָּדוֹל אֵין דּוֹלְפִינִים.
וְהַלּוֹיִתָּנִים אֵינָם. וְאֵינָם שָׂרִים שִׁירָם.
בַּיִם הַשָּׁקֵט הַגָּדוֹל – מְגֹדֹל הַמוֹנוֹמֶנְטִים,
נְבוֹא אֲנַחְנוּ לְעֶגֶן וְהָעוֹלָם רִיקָם.

וּבְנִמְל הַשָּׁקֵט הַרְחֵב כְּתָף קָרָה קְבֻלָּנוּ.
לְבַד נִצְעַד בְּאֶרֶץ עַל דְּמָמַת בְּמוֹת הָעֵץ.
וְרֵק הַיָּם וְהַנְּשָׂמָה – בְּהַפְתַּח לְבָנוּ,
יְבוֹאוּ וְיִרְאוּ הַשָּׁקֵט בְּעוֹדוֹ חוֹצֵץ.

וְאֵין צְפוּר. וְלֹא מִלַּח פְּעוּר עַל פְּהוּקוֹ.
וְאֵין דִּיג אֲשֶׁר יִזְעַק לְמַחִיר הָעֵמֶלִים.
רַק אֵל אֶחָד מֵעַל נוֹעֵץ, בּוֹדֵק בְּסִפּוּרוֹ –
שָׂאֲנוּ כָּאֵן וְלֹא אֶבְדָּנוּ בֵּין הָרַעְשִׁים.

0079

שירי שתיקות

ספטמבר 2021
תשרי ה'תשפ"ב

09

אריאן נוי גדות

חגורה מתרוממת

שום מלה

אינה נאמרת,

שאיפה, נשיפה,

יד אל לחי מורמת

נשימה נעתקת

בפחד וצפיה.

חלצה נפרמת,

תחתונים נקרעים,

מבטים מצמיתים,

איברים קפואים,

חרחורים.

דמעה יבשה,

על לחי זולגת,

ריח של מות

עומד באויר,

שום אנושה לא נשמעת,

שום עלה לא נע

קפא העולם

קפאת גם את.

השפתים שלי פתחו מנגנון מיוחד
להודיע לי מתי מספיק (!) להן להתאמן ליום אחד,
"אנחנו זקוקות למנוחה שלנו, צמודות יחד".

אני מקשיב להן לא מעט
ומשקיט קולות שלא מניחים,
שכלם ישמעו כמו קו ארץ, כמו פחד
שרק ככה מקבל מקום להתפתח,
לא להשאיר מאפק ונשלת.

קשה להשאיר בשקט המחלט
אז אתה חורק את הכסא הצדה ולאט,
מניח יד חזק על כל מבט,
"איך תשמע? איך תבין אותי עכשו?"

אני מגייס את החושים הנוספים שלי
מתחדדים כמו המחשבות
"ברגעים כאלה, שלי ושלך, נצמדות,
הן יכולות להיות סבירות לחלוטין",
אלו ששפתים יגרמו להן להשמע כמו אנדות.

מייסד: אלירן דיין
עורך אחראי: יאיר בן־חור
עורכת משנה: עמליה ויניק
איורים ועיצוב גרפי: רובי גורדון

<http://motiv-magazine.co.il>

<http://facebook.com/motiv.magazine>

<http://bit.ly/motiv-youtube>

<http://instagram.com/motiv.magazine>

http://twitter.com/motiv_magazine

info@motiv-magazine.co.il

054-337-1373

[מוטיב \(כתב עת\) \[http://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_\\(כתב_עת\\)\]\(http://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_\(כתב_עת\)\)](http://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_(כתב_עת))

